

ସତ୍ୟବାନୀ

THE
WORD OF
TRUTH

JULY & AUGUST 2013

An Oriya Bimonthly Bulletin
Published by the Church of Christ

THE VOICE OF TRUTH

Edited & Published By
Joshua & Kabita Gootam.

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box.No. 80, Kakinada
A.P. - 533 001.
Ph : 0884 - 2363722.

Vol.18.July & Aug - 2013.No-3

Published every two months in Oriya language for
the Restoration of pure New Testament Christian

ସମ୍ପାଦକଙ୍କ କଲମରୁ...

ପ୍ରିୟ “ସତ୍ୟବାଣୀ” ପାଠକ,

ଦୀର୍ଘ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ଧରି ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ “ସତ୍ୟବାଣୀ”
ପତ୍ରିକା ପଠାଇବାରେ ଇଶ୍ଵର ଆମମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ଵାଦ କଲେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ
ନାମ ଧନ୍ୟ ହେଉ । ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ, ଏହି ପତ୍ରିକା ବିନାମୂଲ୍ୟରେ
ପଠାଇବାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସକ୍ଷମ ନୋହୁଁ । ଆସତା ମାସରୁ ଏହି
ପତ୍ରିକା ପ୍ରାୟ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ଚାନ୍ଦା ରୂପେ
୧୦୦/- ଟଙ୍କା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାରେ M.O. ଦ୍ଵାରା ପଠାଇବାକୁ
ଅନୁରୋଧ କରୁ ।

SATYA VANI

H.No. 7-9-35

Sam Murthy Street, KAKINADA, A.P.

PIN - 533001

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL - XVIII KAKINADA JUL-AUG-2013

ବାଇବଲ ସତ୍ୟ ଅଟେ

(The Bible is True !)

“ବାଇବଲ (Bible) ବୋଲି ପଦ, ଏକା ପଦ “Biblos” ରୁ ଆନୀତ । ଏହି ପଦର ଅର୍ଥ “ପୁସ୍ତକ” । “ବାଇବଲ” ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନିଶ୍ଚାସିତ ଏବଂ ଷୋହଳ ବର୍ଷ ସମୟ ପାରିଧର ଚଳିଗିଜଣ ଭକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ।

ଯେଉଁମାନେ “ବାଇବଲ” ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ପୁସ୍ତକରେ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ପାଇବାରୁ ।

ମୁଁ କିଏ ? ମୁଁ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି ? କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛି, ଏପରି ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବାଇବଲ ଉତ୍ତର ଦିଏ । କେବଳ ବାଇବଲ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟର ଉତ୍ତର ଓ ମନୁଷ୍ୟର ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତର ଦିଏ ।

ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ ଦୀର୍ଘକାଳ ଏହି ଜଗତରେ ନିବାସ କଲେ ହେଁ, ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଭୟଭୀତ, ମନୁଷ୍ୟର ମରଣପରେ ଜୀବନ ଅଛି ଓ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ବିତାଇବେ । ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତର ଆତ୍ମେମାନେ ବାଇବଲରେ ପଢ଼ିପାରୁଁ ।

ଯଦିଓ ବାଇବଲ ୪୦ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ, ଲେଖକମାନେ ଆପଣା ସ୍ୱଳ୍ପ ଓ ସ୍ୱମତ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବାକ୍ୟ କହେ, “କାରଣ କୌଣସି ଭାବବାଣୀ କେବେହେଁ ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱର ପ୍ରେରିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ

ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇ କଥା କହିଥିଲେ।” (୨ ପିତର ୧:୨୧) ।

ବାଇବଲର ଲେଖକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ, ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ନିବାସ କରୁଥିଲେ । ଜଣକଙ୍କ ଲେଖା ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ ଲେଖକମାନେ ଅଜ୍ଞ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଜଣ ଲେଖକ, ମେଷଧାଲକ, ମସ୍ୟାଜୀବା, ଜଣେ ବୈଦ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟଜଣେ କରଗ୍ରାହୀ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଲେଖନୀର ଏକମାତ୍ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା :- ପାପଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟର ପରିତ୍ରାଣ । ଯଦିଓ ଲେଖକମାନେ ବିଭିନ୍ନକାଳ ଓ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଲେଖୁଥିଲେ । ଏକ ଆତ୍ମା ଅଥବା ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଲେଖୁଥିଲେ ।

ବାଇବଲ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଭାବେ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପୃଥିବୀ ଏକ ସମତଳ ଭୂମି ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ । ପଞ୍ଚଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ (Columbus) ପୃଥିବୀ ଗୋଲାକାର ବୋଲି ପ୍ରକଟ କରିବାରୁ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ଅପହ୍ରାସ କରିଥିଲେ । ତତ୍ପରେ Megillanଙ୍କ ପୃଥିବୀ ପରିକ୍ରମଣ ଦ୍ଵାରା ଲୋକେ ପୃଥିବୀ ଗୋଲାକାର ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କଲେ । କିନ୍ତୁ ସହସ୍ରବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ପୃଥିବୀ ଗୋଲାକାର ବୋଲି ବାଇବଲରେ ଲିଖିତ ଅଛି । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କହେ, “ସେ ଭୂମଣ୍ଡଳର ଉପରେ ଉପବିଷ।” (ଯିଶାୟା ୪୦:୨୨) । ଜ୍ଞାନୀ ଶୋଲମନ ଲେଖନ୍ତି, “...ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ବାରିଧି ଉପରେ ଚକ୍ରାକାର ସୀମା କିରୁଣ କଲେ...।” (ହି: ୮:୨୭) ।

ପୃଥିବୀ କିପରି ଓ କାହା ଉପରେ ସ୍ଥିତ ଅଟେ, ବିଷୟରେ ଅନେକ ମତବାଦ ଥିଲା । Atlas ନାମକ ଏକ ଅପୁର ସ୍କନ୍ଧ ଉପରେ ପୃଥିବୀକୁ ବହନ୍ତି ବୋଲି ଅନେକେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ସମୟରେ, ଅନେକେ ପୃଥିବୀ ଅଷ୍ଟହସ୍ତୀ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବାଇବଲ ଅନେକ ଶତାବ୍ଦୀରୁ “ସେ ଶୂନ୍ୟ ଉପରେ ଉତ୍ତର-କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାରନ୍ତି ଓ ଅବସ୍ଥୁ ଉପରେ ପୃଥିବୀ କି ଝୁଲନ୍ତି ।” (ଆୟୁବ ୨୬:୭) । ବୋଲି ଲିଖିତ ଅଛି । ବାଇବଲ ଏହିପରି ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରମାଣ ସହ ଭରପୂର ଅଟେ ।

ଆକାଶର ନକ୍ଷତ୍ରର ସଂଖ୍ୟା ଗଣନା କରିବା ମନୁଷ୍ୟର ସାଧ୍ୟ ବୋଲି ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ମନେ କରୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ Telescopeର ଆବିଷ୍କାର ଦ୍ଵାରା ଅସଂଖ୍ୟ ନକ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଗଣନା କରିବା ମନୁଷ୍ୟର ଅସାଧ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମର ୧୬୦୦ ବର୍ଷପୂର୍ବେ, ନକ୍ଷତ୍ରର ସଂଖ୍ୟା ଗଣନା କରିବା ମନୁଷ୍ୟର ଅସାଧ୍ୟ ବିଷୟ ବୋଲି ମୋଶା, ଆଦି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଅଛନ୍ତି । (ଆଦି ୧୫:୫) ।

ବାଇବଲରେ ଅନେକ ଦେଶ ଓ ଅନେକ ଜାତି ବିଷୟରେ ଭାବବାଣୀ ପ୍ରକଟ କରାଯାଇଥିଲା । ଘଟଣା ଘଟିବାର ଅନେକ ବର୍ଷପୂର୍ବେ, ତାହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଭାବବାଣୀ ଗୁଡ଼ିକ ସଫଳ ହେବା ବିଷୟ ଇତିହାସ ଆମକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ ।

ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟକ ଭାବବାଣୀ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା । ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମ, ଜୀବନ, ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନଃଜୀବନ ବିଷୟକ ଭାବବାଣୀ ସକଳର ସଫଳତା ଆମ୍ଭେମାନେ ନୂତନ ନିୟମରେ ପଢ଼ିପାରୁ । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କଓଷ୍ଟ ଏବଂ ଆଦି ଅନ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟ ବାଇବଲ ଉନ୍ମୁଖର କରି ନ ପାରେ । ମନୁଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ନୁହେଁ । ଆଜିର ଯତ୍ନ, କାଳିକୁ ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଏ । ବିଗତ ବର୍ଷର ବୈଜ୍ଞାନିକ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକ ଆଜି ପୁରୁଣା ହୋଇ ସାରିଲାଣି । କିନ୍ତୁ ବାଇବଲର ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏହା ଲୋପ ପାଇବା ନାହିଁ କି ସଂଶୋଧନ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ । ଆଧୁନିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନର ଅନେକ ବର୍ଷପୂର୍ବେ ବାଇବଲର ସ୍ଥିତି ଅଛି । ବାଇବଲର ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ଓ ଅନିତ୍ୟ । ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ଠାରୁ ଉଚ୍ଚୁଷ୍ଟତାର ବାଇବଲର ବାକ୍ୟ । କାରଣ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ।

ଐତିହାସିକ ଭାବେ ଓ ଭୌଗଳିକ ବାବେ ବାଇବଲ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ମାନସିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ବଳ ଦିଏ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଧାର୍ମିକ ଆରତ ବ୍ୟବହାର ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ।

ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ, ମହାନ ବୈଦ୍ୟ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ ସୁସ୍ଥତା, ଆଶ୍ଵାସନା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ଦ୍ରାଶକର୍ତ୍ତା ଓ ମୁକ୍ତିଦାତା ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ବାଇବଲ ମନୁଷ୍ୟର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତୃଷ୍ଣା ତୃପ୍ତ କରେ । ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଓ ଆତ୍ମାରେ ଉପସାନା କରିବା ବିଷୟରେ ବାଇବଲ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ।

ବାଇବଲ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଉପେଯାଗୀ । ଆପଣ ଯଦି ନିରସହାୟ ଅନୁଭବ କରୁଅଛନ୍ତି, ବାଇବଲ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ । ଦୁଃଖରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଏ । ନିରାଶକୁ ଆଶା ପ୍ରଦାନ କରେ । ଏହି ଜୀବନର ଶେଷରେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରେ । ଅତଏବ, ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବିତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବାଇବଲ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜୀବନରେ ପଥଦର୍ଶକ ।

ମାନବ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବାଇବଲ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକଟିତ ହୁଏ । ଜ୍ଞାନୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଧ୍ୟାନ କର । ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପାଳନ କର । ଏହା । ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଘେନି ଯିବାକୁ ଏକମାତ୍ର ପଥଦର୍ଶନ ଅଟେ । ବାଇବଲହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ ।

— Joshua Goutam

ମରଣଶୀଳତା

(Mortality)

ଗ୍ରୀକ୍‌ବୀର ମହାନ ସମ୍ରାଟ୍ ଆଲେକ୍‌ଜେଣ୍ଡରଙ୍କ ପିତା ଫିଲିପ୍-୨ ରାଜାଙ୍କ ଦୁଇ ସହଚର ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ ଅନୁକରଣ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନ୍ୟସ୍ତଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭାତରେ କହେ, “ଫିଲିପ୍, ଏହା ମନେ ରଖ ଯେ, ଆପଣ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର”, ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଜଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ, “ଫିଲିପ୍, ଏହା ମନେ ରଖ ଯେ ଆପଣ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର ।” ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଯେ କେତେ କ୍ଷଣଭଙ୍ଗୁର ପାସରି ଯାଇଥାଉଁ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କରୁ ।

ଯେ ଯାହା ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ମନେ କଲେହେଁ କିଅବା ମନେ ପକାଇବକୁ

ଇଚ୍ଛା ନ କଲେ ହେଁ, ମୃତ୍ୟୁ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଅନେକ ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ଶକ୍ତିମାନ ହୋଇ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାପରେ ଆପଣାକୁ ଆପେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ମହାନ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି । ରାଜା ଫିଲିପ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ସେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ର ବୋଲି ପ୍ରତିଦିନ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଦୁଇଜଣକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେହେଁ, ଧନସମ୍ପଦ ଅର୍ଜନ କଲେହେଁ, ବଳବାନ ହେଲେହେଁ କିଅବା ଦୀର୍ଘକାଳ ଜୀବନଯାପନ କଲେହେଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଦିନେ ନା ଦିନେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିବା । ମଥୁଶେଲହ ଏ ଜଗତରେ ସର୍ବାଧିକ ବର୍ଷ ଜୀବିତ ଥିଲେ । ତଥାପି ବାଇବଲ ଇତିହାସ କହେ, “ମଥୁଶେଲହ ସତାଶି ବର୍ଷ ବୟସରେ ଲେମକକୁ ଜାତକଲା । ଲେମକର ଜନ୍ମ ଉତ୍ତରରେ ମଥୁଶେଲହ ସାତଶ ବୟାଶି ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆହୁରି ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କ ଜାତକଲା । ମଥୁଶେଲହର ବୟସ ସର୍ବସୁଦ୍ଧା ନଅଶ ଉଶାହରି ବର୍ଷ ଥିଲା, ତହିଁ ସେ ମଲା ।” ଆଦି (୫:୨୫-୨୭) ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବି ମରଣଶୀଳ । ଏ ବିଷୟ ବାରମ୍ବାର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ । “ଅବା ବଳ ସକାଶୁ ଅଶୀ ବର୍ଷ ହୁଏ । ତଥାପି ତହିଁରେ ଗର୍ବ ଓ ପରିଶ୍ରମ ଦୁଃଖମାତ୍ର, କାରଣ ତାହା ଶୀଘ୍ର ବଢ଼ିଯାଏ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଉଡ଼ିଯାଉଁ ।” (ଗୀତ ୯୦:୧୦) । ଯାଶୁଶୀଷଙ୍କ ଭ୍ରାତା ଯାକୂବ ଲେଖନ୍ତେ, “କିନ୍ତୁ କାଲି କଅଣ ଘଟିବ, ତାହା ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ କଅଣ ? କ୍ଷଣକେ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ ଯେଉଁ ବାଷ୍ପ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ତାହା ସଦୃଶ୍ୟ ।” (ଯାକୂବ ୪:୧୪) ।

ସମୟ ଅଳ୍ପ ଥିବାରୁ ତାହା ସଦ୍‌ବିନିଯୋଗ କରୁ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସୁଖମାତ୍ର ବୋଲି କହି ଗୀତରଚକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, “ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାନ ବିଶିଷ୍ଟ ଅନ୍ତଃକରଣ ପାଇପାରିବୁ, ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ଦିନ ଗଣନା କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ।” (ଗୀତ ୯୦:୧୨) । ମରଣଶୀଳୀ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ୍ୟ ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ, ଜୀବନର ଅସରତା ଜ୍ଞାତ ହେବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦିନ କିପରି ବିତାଉଅଛୁ ତାହାର ହିସାବ ପ୍ରଭୁ ନେବେ ଏହା ସ୍ମରଣରେ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ

ଗୀତରତକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାତ ଥିଲେ । ସେ କହିଲେ, “...ଦିନ ଥାଉ ଥାଉ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର୍ମ କରିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଯେଉଁ ସମୟରେ କେହି କର୍ମ କରିପାରେ ନାହିଁ, ଏପରି ରାତ୍ରି ଆସୁଅଛି ।” (ଯୋହନ ୯:୪) । ଦିବାରାତ୍ର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିବା ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଏହିସା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି ।” ଅତଏବ ଅଜ୍ଞାନ ପରି ନ ହୋଇ ଜ୍ଞାନୀ ପରି ନିଜ ନିଜ ଆଚରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶେଷ ସାବଧାନ ହୁଏ । ପୁଣି ସୁଯୋଗର ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କର, କାରଣ କାଳ ମନ୍ଦ ଅଟେ । (ଏହିସା ୫:୧୫-୧୬) ।

ଏହି ସ୍ୱଳ୍ପ ଜୀବନରେ ଅନେକ କିଛି ସାଧନ କରିବାର ବାକି ଅଛି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିବାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାମରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମେମାନେ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖି ଥାଉ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ ହିଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏହା ସର୍ବାଦ ସ୍ମରଣ କରୁ । ପୁରାକାଳର ରାଜା ଫିଲିପ୍‌ଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ, ଆତ୍ମେମାନେ ଯେ ମର ମାତୁ, ସର୍ବଦା ମନେ କରୁ ।

– Tim D. Shoemaker

ମଗଦଲୀନୀ ମରିୟମ (Many Magdalene)

ମରିୟମ ନାମରେ ପରିଚିତ କେତେକ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମେମାନେ ବାଉବଲରେ ପଢ଼ିପାଉଁ, ଯୀଶୁଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନାମ ମରିୟମ, ମାର୍ଥା ଓ ଲାଜରଙ୍କ ଭଗ୍ନୀ ନାମ ମରିୟମ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଗଦଲୀନୀ ମରିୟମ ଅନ୍ୟତମ । ସେ ମଗଦଲୀନୀ ନାମକ ପଲ୍ଲୀବାସୀ ତାହା ଗାଲୀଲୀ ସମୁଦ୍ର ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ନାମ ନୂତନ ନିୟମରେ ୧୪ଥର ପଢ଼ିଥାଉଁ ।

“ଏଥିରେ ଅଳ୍ପ ସମୟପରେ ସେ ଆପେ ନଗରେ ନଗରେ ଓ ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ଘୋଷଣା କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସୁସମାପ୍ତର ପ୍ରଘର କରି ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ,

ଆଉ ଦ୍ଵାଦଶ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ । ପୁଣି ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଓ ରୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ କରାଇଯାଇଥିଲେ । ଏପରି କେତେକ ସ୍ତ୍ରୀ ଲେକ, ଅର୍ଥାତ୍ ମଗଦଲାନୀ ମରିୟମ ଯାହାଙ୍କ ଠାରୁ ସାତ ବାହାରି ଯାଇଥିଲେ, ହୋରୋଜଙ୍କ ବେବର୍ତ୍ତୀ ଖୁଜାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଯୋହନା, ଶୋଶନା, ପୁଣି ଆହୁରି ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥାଇ, ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସେବା କରୁଥିଲେ ।” (ଲୁକ ୮:୧-୩) । ସାତଟି ଭୂତଗ୍ରସ୍ତା ମରିୟମଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାମୟ ଅବସ୍ଥାରୁ ଯାଶୁ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । (ମାର୍କ ୫:୧-୧୭) । ପଦ ଓ (ମାର୍କ ୯:୧୭-୨୫) । ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାମୟ ଏକ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ କବଳଙ୍କୁ କିପରି ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ ପଢ଼ିପାଉଁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ, (ସେ ଜଳ ଉପରେ ଚାଲିଥିଲେ, ସମୁଦ୍ରକୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ) ରୋଗ ଉପରେ ଶଯ୍ୟାତାନର ଶକ୍ତି ଉପରେ ଅଧିକାର ଥିଲା । ମଗଦଲାନୀ ମରିୟମ ଆପଣା ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାମୟ ସ୍ଥିତିରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଆପଣା ଜୀବନ ପ୍ରଭୁଯାଶୁଙ୍କ ସେବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ନଗରେ ନଗରେ, ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ଭ୍ରମଣ କରି ସେମାନଙ୍କ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରୁଥିଲେ । ଲେଖାଯାଏ “ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଆପଣା ଆପଣା ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସେବା କରୁଥିଲେ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ଇଶ୍ରାଏଲକୁ ଆଜ୍ଞାଦେଇ କହିଥିଲେ, “ଏଥିନିମନ୍ତେ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଅତ୍ତକରଣ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ଓ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବ ।” (ଦି:ବି: ୬:୭ ଓ ଲେବୀ ୧୦:୨୭) । ଯାଶୁ କହିଲେ, “କେହି ଯେବେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ଆପଣା ପିତା, ମାତା, ଭାର୍ଯ୍ୟା, ସନ୍ତାନ, ଭ୍ରାତା ଓ ଭଗ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଏପରିକି ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ସୁଦ୍ଧା ଅପ୍ରିୟ ଜ୍ଞାନ ନକରେ, ସେ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ଯେ କେହି ଆପଣା କୁଣ୍ଠ ବହନ କରି ମୋହର ଅନୁଗମନ ନ କରେ ସେ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରେ ନାହିଁ ।” (ଲୁକ ୧୪:୨୬-୨୭) । ଗାଲାଲୀ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ମତ୍ସ୍ୟଜୀବୀ ପିତର ଓ ଆଦାମଙ୍କୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଲେ, “... ମୋହର ଅନୁଗମନ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ଧରିବା ଶିଖାଇବି । ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହିକ୍ଷଣି ଜାଲ

ଛାଡ଼ି ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲେ ।” (ମାଥୁର୍ ୪:୧୯-୨୦) ମସୃଜୀବାମାନେ ଜାଲ ଛାଡ଼ିବାର ଅର୍ଥ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରୁଥିବା ବ୍ୟବସାୟ ଛାଡ଼ି ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରିଥିଲେ । “ସେ ଆଗକୁ ଯାଇ ଜେବଦୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଯୋହନ ନାମକ ଆଉ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଜେବଦୀଙ୍କ ସହିତ ନୌକାରେ ଜାଲ ସଜାଡୁ ଥିବା ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ଚାଡ଼ି ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲେ ।” (ମାଥୁର୍ ୪:୨୧-୨୨) । ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ଆପଣା ବ୍ୟବସାୟ, ଆପଣା ନୌକା ଆପଣା ପିତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଯାଶୁକୁ ଅନୁଗମନ କରିଥିଲେ । ଲେବୀ ନାମକ କରଗ୍ରାହୀ । ତାହାଙ୍କ ଆହ୍ୱାନରେ ସମସ୍ତ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରିଥିଲେ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ତ୍ରୀପତନର ଆଦ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖାଯାଏ । “ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ରହି ସବୁ ପଦାର୍ଥ ସାଧାରଣ ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ଜ୍ଞାନ କରୁଥିଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀବର ଓ ଅସ୍ତ୍ରୀବର ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରି, ଯାହାର ଯେପରି ପ୍ରୟୋଜନ, ସେହି ଅନୁସାରେ ବାଣ୍ଟି ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୪-୪୫) । ବର୍ଣ୍ଣବବା, “ତାଙ୍କର ଖଣ୍ଡେ କ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା. ସେ ତାହା ବିକ୍ରୟ କରି ସେଥିରେ ଟଙ୍କା ଆଣି ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ପାଦ ତଳେ ରଖିଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୪:୩୭) । ଜଣେ ଧନୀ ଯୁକ୍ତ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “...ତୁମ୍ଭର ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଉଣା ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ୱ ବିକ୍ରୟ କରି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନକର, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଧନ ପାଇବ; ପୁଣି ଆସି, ମୋହର ଅନୁଗମନ କର । କିନ୍ତୁ ଏହି କଥାରେ ତାଙ୍କ ମୁଖ ମଲିନ ହୋଇଗଲା ଓ ସେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ରହିଗଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କର ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା । (ମାର୍କ ୧୦:୨୧-୨୨) । ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ବାକ୍ୟରେ ଲିଖିତ ହୋଇନାହିଁ । ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରି ପାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ ହିଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦିଏ । ପ୍ରେରିତମାନେ, ଆଦିମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ, ମଗଦଲାନୀ ମରିୟମ ଓ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଗଣ ଆପଣା ସର୍ବସ୍ୱ ଦେଇ ପ୍ରଭୁଯାଶୁଙ୍କୁ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରୁଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଆଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମମାନ କରି

ଅଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଦେଉଅଛୁ, ଆମ୍ଭେ କଅଣ ଘେନି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବା ଓ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଣାମ କରିବା, ସହସ୍ର ସହସ୍ର ମେଷରେ ଅବା ଅୟୁତ ଅୟୁତ ମେଳରେ ନଦୀରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କି ପ୍ରସନ୍ନ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା ଉତ୍ତମ ତାହା ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି । ନ୍ୟାୟଚରଣ, ଦୟା ଭଲ ପାଇବା ଓ ନମ୍ର ଭାବରେ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଗମନାଗମନ କରିବାର । ଏହା ଛଡ଼ା ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଆଉ କଅଣ ଋହାନ୍ତି । ?” (ମାଖା ୬:୭-୮) ।

ମଗଦଲାନୀ ମରିୟମ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ମରଣ ସମାଧି ଓ ପୁନଃରୁଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କେବେ ବି ପରତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ, ଗେଥଶୀମାନୀ ତୋଟାରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ, ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ସୈନ୍ୟମାନେ ଇଷ୍ଟରିଥ ଯିହୁଦୀ ସଙ୍ଗରେ ଆସିବା ସମୟରେ, “ସେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ ।” (ମାଥୁ ୨୬ : ୫୬) । ମାଥୁ ୨୬ ବିବରଣ କୁହାଯାଏ, “ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେବା କରୁ କରୁ ଗାଲୀଲୀରୁ ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଆସିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଗଦଲାନୀ ମରିୟମ ଯାକୂବ ଓ ଯୋସେଫଙ୍କ ମାତା ମରିୟମ, ପୁଣି ଯେବଦୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମାତା ଥିଲେ ।” (୨୬:୫୬ ପଦ) ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ସମାଧିରେ ରଖିବା ପରେ, “...ମଗଦଲାନୀ ମରିୟମ ଓ ଅନ୍ୟ ମରିୟମ ସେ ସ୍ଥାନରେ ବସି ରହିଲେ ।” (ମାଥୁ ୨୬:୬୧) ।

ଯୀଶୁ ଉକ୍ତ ସ୍ୱରକରି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ, “...କେତେକ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଦୂରରୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଗଦଲାନୀ ମରିୟମ, ସାନ ଯାକୂବ ଓ ଯୋସିଙ୍କ ମାତା ମରିୟମ, ପୁଣି ଶଲୋମା ଥିଲେ । ସେ ଗାଲୀଲୀରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କରି ତାହାଙ୍କ ସେବା କରୁଥିଲେ ।” (ମାର୍କ ୧୫:୩୭-୪୧) । ଲୁକଙ୍କ ଲେଖନରେ, “ଗାଲୀଲୀରୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିବା ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ପଛେ ପଛେ ଯାଇ ସମାଧି ଓ ତାହାଙ୍କ ଶରୀର କିପରି ରଖାଗଲା ତାହା ଦେଖିଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ବାହୁଡ଼ି ଯାଇ ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ତୈଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ

କଲେ ।” (ଲୀକ ୨୩:୫୫-୫୬) । ଯୀଶୁ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜୟକରି ପୁନଃଜୀବନ ହେବା ଦିନ ମଦଗଲାଳୀ ମରିଯମ ଓ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ କିପରି ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ ସମାଧି ନିକଟରେ ଯାଇଥିଲେ । ଋଗୋଟି ଏହି ଘଟଣା ସୁସମାପ୍ତରେ ପଡ଼ିପାରୁ ।

ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟୁଷର ଅନ୍ଧକାର ଥାଉ ଥାଉ ମଗଦଲାଳୀ ମରିଯମ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଆସି ଓ ସେଥିରୁ ପଥର ଘୁଆଯାଇଥିବା ଦେଖିଲେ । ସେ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଯୀଶୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଦେଖି କରୁଥିଲେ, ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କେଉଁମାନେ ସମାଧିରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଘେନିଯାଇ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ ରଖି ଅଛନ୍ତି ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁନାହିଁ ।” (ଯୋହାନ ୨୦:୧-୨) । ପିତର ଓ ଯୋହାନ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କ ଶରୀର ଦେଖିବାକୁ ନଯାଇ ସେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନଃଜୀବିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ବୁଝି, “...ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ ଚାଲିଗଲେ । କିନ୍ତୁ ମରିଯମ ରୋଦନ କରୁ କରୁ ବହାରେ ସମାଧି ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । ପୁଣି ରୋଦନ କରୁ କରୁ ସେ ନଇଁ ପଡ଼ି ସମାଧି ଭିତରକୁ ଚାଲି ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲା ଯାଇଥିଲା, ସେଥିରେ ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ଜଣେ ଓ ପାଦ ପାଖରେ ଆଉ ଜଣେ, ଏହିପରି ଦୁଇ ଜଣ ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ଦୃତକୁ ବସିଥିବା ଦେଖିଲେ, ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁଶିରେ ହତ ନାଜରିତୀୟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁକ୍ଷଣ କରୁଅଛ, ସେ ଉଠି ଅଛନ୍ତି । ସେ ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତି । ଦେଖ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ରଖିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ପିତରଙ୍କୁ କୁହ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ଗାଲାଲୀକୁ ଯାଉ ଅଛନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ. ସେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଦେଖିବ, ...ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସରେ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ ସେ ପୁନଃଜୀବିତ ହୋଇ, ଯାହାଙ୍କ ଠାରୁ ସାତ ଭୂତ ଛଡ଼ାଇଥିଲେ ସେହି ମଗଦଲାଳୀ, ମରିଯମଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ସେ ଯାଇ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ ।” (ଯୋହାନ ୨୦:୧୦-୧୨) ।

ମଗଦଳୀନୀ ମରିୟମ ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଛାଡ଼ିବା ଦିନଠାରୁ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପୁନଃରୁଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିନଥିଲେ । ଆପଣାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ଆପଣା ଦ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପୁତ୍ରୁଯୀଶୁଙ୍କ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କିଛିକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ସୁଦ୍ଧା, ସେ ତାହାଙ୍କ କୁଶାୟ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରହିଲେ । ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦେହ ନିମନ୍ତେ ସେ ଆଗେ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ । ପୁନଃରୁଥାନର ସମ୍ଭାବ ପାଇ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଚୁହକୁ ଫେରିଗଲେ, ସୁଦ୍ଧା ସେ ରୋଦନ କରୁ କରୁ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତି ପ୍ରତିଫଳେ ସେ ପୁନଃରୁଥୁତ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତମାନେ ଦର୍ଶନ କରିବା ପୂର୍ବେ ଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । (୩ ମାର୍କ ୧୬:୯) ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରିବା ପୂର୍ବେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “...ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମୁଦାୟ ଜଗତକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତି ନିକଟରେ ସୁସମାପ୍ତର ଘୋଷଣା କର । ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଏ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ । ସେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ପାଇବ ।” (ମାର୍କ ୧୬:୧୫-୧୬) । ୧ମ କଠିକ୍ତା ୧୫:୧-୪ ପଦରେ ସୁସମାପ୍ତର ଅର୍ଥ ପ୍ରେିତ ପାଇଲ ବୁଝାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । “...ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶାସ୍ତ୍ରାନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗକଲେ, ସମାଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ, ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଉତ୍ଥତ ହେଲେ ।” ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନଃରୁଥାନର ସୁସମାପ୍ତର ମଗଦଳୀନୀ ମରିୟମ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଜଣାଇଥିଲେ । କେତେ ସୌଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ।

ଆତ୍ମେମାନେ ଯେତେ ଜଣ ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ସଭ୍ୟ ଅଟୁ । ପ୍ରତି ରବିବାର ତାହାଙ୍କ ଶରୀର ରୂପ ରୋଗୀ ରକ୍ତରୂପ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ଭାଗି ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନଃରୁଥାନ ପ୍ରଭର କରୁଅଛୁ ।

ଆସ ଆତ୍ମେମାନେ ମଗଦଳୀନୀ ମରିୟମଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଜୀବନର ଶେଷ ଯାଏ, ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରି, ତାହାଙ୍କ ପୁନଃରୁଥାନ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଘୋଷଣା

କରୁ । ଯାଶୁ କହିଲେ, ...ତୁମ୍ଭେ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥାଅ, ସେଥିରେ ଆମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବନ ରୂପ ମୁକୁଟ ଦେବୁ । (ପ୍ରକାଶିତ ୨:୧୦) ।

- Kabita Gootam

ଦୟାକରି, ବିମୁଖ ନହୁଅ !

(Please, Don't Turn back)

ମୋ ମତରେ ନୀତନ ନିୟମରେ ସବୁଠାରୁ ଦୁଃଖମୟ ଘଟଣା ଯୋହନ
ସୁସମାପ୍ତ ଶେଷ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ଏହା ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ ଓ
ଅସଂଖ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ବାଳକ ବାଳିକାମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ରୋଗୀ ଓ ଦୁଇ ମାଛ ଦ୍ୱାରା ଖାଦ୍ୟ
ପରିବେଷଣ କରିବା ନୁହେଁ । କାରଣ ଏହି ଘଟଣା ଅନେକଙ୍କ କ୍ଷୁଧା ମେଷାଇଥିଲା ଓ
ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲା । ଯୋହନ ୬:୧୫-୨୧
ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଳ ଉପରେ ଚାଲିବା ଘଟଣା ପଢ଼ିପାରୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ
ବିଷଦମୟ ଘଟଣା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଯେ ପ୍ରକୃତିର ମଧ୍ୟ ଅଧିପତି ଅଟନ୍ତି, ଏହା
ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା । ୪୧-୫୦ ପଦରେ ଲିଖିତ “ଜୀବନର ରୋଗୀ” ବିଷୟକ
ଶିକ୍ଷା ଦୁଃଖମୟ ନୁହେଁ । କାରଣ ସେ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ।
କିନ୍ତୁ ତତ୍ପର ଘଟଣା ।

ଏହା ଏକ ଦୁଃଖମୟ ଘଟଣା ବୋଲି ମୁଁ ମନେ କରେ କାରଣ
(୧) ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଓ ବଚସା କରିଥିଲେ ।
(୪୧-୫୦) । (୨) କାରଣ ତାହାଙ୍କ ଏହି ଶିକ୍ଷାରେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଅନେକେ ବିମୁଖ ହୋଇ ବାହାରିଗଲେ, “...ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଆଉ ଗମନାଗମନ
କଲେ ନାହିଁ ।” (୬୦-୬୬) । ଏହା ମୋ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖମୟ ବିଷୟ ! ଏହା
କି ଯାଶୁଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ ନଥିବ । ତେଣୁ ସେ ଦୁଃଖସହ ଦ୍ୱାଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ

ପଚାରିଲେ, “...ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଭଲିଥିବାକୁ ଚାହୁଁ କରୁଅଛୁ?” (୨୭ ପଦ) ।

ଆଜି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଜାଣି ମୋ ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । ମୁଁ ଏତେ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରୁଅଛି । ଯୀଶୁଙ୍କ ହୃଦୟ କେତେ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ ନଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଇହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳାରୁ ବିମୁଖ ହେବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଦୁଃଖାକ୍ରାନ୍ତ ହେଉ । ଦୁଇ ହଜାର ବର୍ଷପୂର୍ବେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ମୋର ଜ୍ଞାନରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଗୁଞ୍ଜି ଉଠୁଛି । ପ୍ରେରିତ ପାଉଁଳଙ୍କ ଉତ୍ତର, ମୋ ହୃଦୟକୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦିଏ । “...ପ୍ରଭୋ, କାହା ପାଖକୁ ଯିବା ?” ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ ଅଛି ? (୨୮ ଓ ୨୯ ପଦ) । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରୁ କହେ, “ନାହିଁ ପ୍ରଭୋ ! ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରୁ ବିମୁଖ ହେବି ନାହିଁ । ମୁଁ କେବେ ବି ପଛକୁ ଚାହିଁବି ନାହିଁ ।”

ହେ ଭାଇମାନେ, ଆସ ଆତ୍ମମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟରୁ ବିମୁଖ ନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନେଉ ! ସତ୍ୟ ଓ ନୀତିର “ପୁରାତନ ପଥ” (ଯିଶୁମିତ୍ର ୬:୧୬୯; ଯୋହନ ୧୪:୬, ମାଥୁର ୧୬:୧୩-୧୮, ଏଫିସା ୪:୪-୬, ଯିହୁଦୀ ୩) । ଅନୁସରଣ କରୁ ।

“...ଯେ ଲଜ୍ଜାଳରେ ହାତଦେଇ ପଛକୁ ଚାହିଁ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଯେତା ନୁହେଁ ।” (ଲୁକ ୯:୨୨) । ଯୀଶୁଙ୍କ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳାରୁ ବିମୁଖ ନ ହେବାକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତିତ କରେ ।

— Maxie B. Boren

ତୁମେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ବୋଲି କିପରି ଜାଣିପାରିବ !

(How to know you are sarved !)

“ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଜାଣ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଅଛ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖୁଛି । ” (ଯୋହନ ୫: ୧୩) । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ବିଶ୍ଵାସରେ ରହି ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିପାରିବେ । ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶର ଅର୍ଥ ଅଟେ । ବିଶ୍ଵାସ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ପଡ଼ିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । (ଗାଲାତୀ ୫: ୪) । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ବିଶ୍ଵାସରେ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ । ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଜାଣିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଆଜିର ଧର୍ମାଜଗତରେ ଲୋକେ ଆପଣାକୁ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ କି ନାହିଁ, ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ସହ ତୁଳନା ଦ୍ଵାରା ଜାଣିପାରିବ ।

ଅଧିକାରଯୁକ୍ତ ପ୍ରକଟନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ :-

ଏକ ମିଥ୍ୟାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଦ୍ଵାରା, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପରେ ନାହିଁ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଥେସଲନୀକୁ ଲେଖିଲେ । “ କାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଭାବ ବହି ନାହାନ୍ତି । ଆଉ ଏଥିସକାଶେ ସେମାନେ ଯେପରି ମିଥ୍ୟାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଭ୍ରାନ୍ତିଜନକ ଶକ୍ତି ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି, ଯେପରିକି ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ ନକରି ଅଧର୍ମରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦଣ୍ଡର ପାତ୍ର ହୁଅନ୍ତି । ” (୨ୟ ଥେସ ୨: ୧୦-୧୨) । କେବଳ ସତ୍ୟ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସ୍ଵାଧୀନ (ମୁକ୍ତ) କରିପାରେ (ଯୋହନ ୮: ୩୨) । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ । (ଯୋହନ ୧୭; ୧୭) । ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ଆକର୍ଷିତ ଭାବେ କିଅବା କୌଣସି ପ୍ରକଟନ ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରେ

ନାହିଁ । ପରିତ୍ରାଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଲୁଚିଥିଲା । (ପ୍ରକାଶିତ ୭:୧୦) ।
 ମନୁଷ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ସୁସମାପ୍ତ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । (ରୋମାୟ ୧:୧୬) ।

ସୁସମାପ୍ତର ଜ୍ଞାତ ହେଉ :-

ମନୁଷ୍ୟ ସୁସମାପ୍ତର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ, ତାହା ସଠିକ୍‌ଭାବେ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସୁସମାପ୍ତର ସଠିକ୍‌ଭାବେ ବୁଝି ନ ପାରିଲେ, ମନୁଷ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନପାରେ । (ଏବ୍ରୀ ୪:୨) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଥେସଲନୀକାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଲେ, “...ବରଂ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପରୀକ୍ଷା କର, ଯାହା ଉତ୍ତମ ତାହା ଧରି ରଖ ।” (୧ମ ଥେସ ୫:୨୧) । ବୈଦ୍ୟ ଲୁକ ବେରୟାର ଯିହୁଦୀମାନେ, ଥେସଲନୀକାର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସୁଶୀଳ ଥିଲେ ବୋଲି ଲେଖିଛନ୍ତି । କାରଣ, “ଏମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗ୍ରହରେ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ପୁଣି ଏହି ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ କି ନା ତାହା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଦିନ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥିଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୧୧) । କେତେକ ଯିହୁଦୀମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ପରିତ୍ରାଣ ପାଉଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତି ମନୋଭାବରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବା ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୋହନ ୫:୩୯-୪୦ ପଦରେ ପଢ଼ିପାରୁ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ ବୋଲି ରୋମାୟ ୧୦:୧-୩ ପଦରେ କହିଅଛନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଜ୍ଞାନନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି କୃଷ୍ଣଦେଶାୟ ନପୁଂସକ ଜ୍ଞାତ ଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୮:୨୬-୩୯) ।

ସୁସମାପ୍ତର ଜ୍ଞାତ ହୋଇ, ତାହା ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ :-

ମନୁଷ୍ୟ ସୁସମାପ୍ତର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ, ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ । କାରଣ ସୁସମାପ୍ତକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଆଜ୍ଞାବହ ନହେବା ଲୋକେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ନୁହନ୍ତି । ଫେଲିକ୍ସ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସୁସମାପ୍ତର ବିଷୟରେ ଶ୍ରବଣ

କଲେ ହିଁ ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୨୪:୨୪-୨୫) । ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ସୁସମାପ୍ତର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । “...ପୁତ୍ର ହେଲେହେଁ ଦୁଃଖଭୋଗ ଦ୍ଵାରା ଆଜ୍ଞାବହତା ଶିକ୍ଷା କଲେ, ପୁଣି ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ନିଜ ଆଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନନ୍ତ ପରିତ୍ରାଣର କାରଣ ସ୍ଵରୂପ ହେଲେ ।” (ଏକ୍ରା ୫:୯) । ଅନେକେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଓ ବିନା ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି । (ଗାଲାତୀ ୩:୨୬-୨୭) । ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟ ପୂର୍ବକଭାବେ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାର ଆଜ୍ଞାବହ ନହେଲେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । (ରୋମ-୬:୩-୧୮) । ସୁସମାପ୍ତର ଅବାଧ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସୁସମାପ୍ତର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସୁସମାପ୍ତକୁ ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାପାଳନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରେ ।

— Jimmy Clark

THE ASCENSION AND CORONATION OF CHRIST

INTRODUCTION:

- A. In any nation, no event is more important than the coronation of its king.
- B. Nothing exceeds the coronation it's grandeur and splendor.
- C. No expense is spared, plans are elaborately layed.
- D. Every detail is carefully considered and rehearsed.
- E. Today let us visualize the events of that day when Jesus was coronated king of heaven and earth.

I. The Ascension.

- A. Acts 1:6-11.
- B. Mark 16:19 "So then the Lord Jesus, after he had spoken unto them was received up into heaven and sat down at the right hand of God."

II. The Entrance into Heaven.

- A. Psalm 24:7-10.

III. The Receiving of the Crown and Throne.

- A. Dan. 7:13-14.
- B. Luke 19:12.
- C. Heb. 1:1-9, the coronation scene.
- D. Peter declared the fact of the coronation, Acts 2:29-36.

IV. The Offices of Christ Upon His Throne.

- A. King.
 - 1. 1 Tim. 6:14-15.
 - 2. Matt. 28; 18.
 - a. Law maker, John 12:48.
 - b. Judge, 2 Cor. 5:10.
 - 3. King of his kingdom, head of the church, Col. 1:18.
- B. Prophet - the spokesman for God. Acts 3:20-22.
 - 1. Hcb. 1:1.

B. What Does Destroy Mean?

1. "to dissolve, to loosen"
2. Through Christ the works of Satan would be dissolved - Jose their consistency
 - a. He destroyed death by the gift of eternal life, John 10:10.
 - b. He destroyed darkness by bringing light, John 12:46.
 - c. He destroyed hate by bringing love.
 - d. He destroyed lawlessness by the gift of Law.

C. Luke 10:18

1. Acts 26:14-18
2. Heb. 2:14
3. Luke 11:20

IV. To Establish His Kingdom

- A. Matthew 16:16-18
- B. John 18:36-37
- C. Lk. 11:20
- D. Col. 1:12-14

CONCLUSION:

- A. He shall come again for judgment, Matt. 25:31-32.

Printed Book Only

From:

SATYA VANI
P.O. Box 80,
Kakinada - 533 001

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)